

bröllopstal.se

Kära Sofia, käre Johan, och alla vänner och familj

Jag heter [ditt namn] och jag har känt Johan sedan gymnasietiden.

Vi har skrivit fler formler på whiteboards än jag vill minnas, men det viktigaste jag lärt mig om Johan under alla de här åren är inte matte eller teknik.

Det är att han är en lojal vän.

En som dyker upp när det behövs, gärna med en skruvmejsel i fickan och en plan i huvudet.

Och så kom du, Sofia.

Varm, driven, social – och på något magiskt sätt fick du honom att både prata långsamt och le snabbare.

Ni träffades på KTH i samma labbgrupp.

Jag minns hur han först beskrev dig: “Hon får hela gruppen att funka – och hon dubbelkollar mina antaganden utan att jag hinner bli defensiv.”

Det var där någonstans jag fattade att det här var något på riktigt.

Ni pluggade inför tentor, delade snabbkaffe och markörer, och byggde något som håller mycket längre än en tentaperiod.

2017 åkte ni på er första resa till Japan.

När Johan kom hem pratade han inte bara om tempel och ramen – han pratade om hur lätt det var att vara två där.

Att ni gick vilse i små gränder och ändå kände er helt hemma.

Det är en sån konkret bild av kärlek för mig: att gå åt ett håll man inte är helt säker på, och tycka om det ännu mer för att man gör det tillsammans.

2019 blev ett år av både höga och låga backar.

Ni köpte lägenhet i Sundbyberg – och Johan bröt benet i skidbacken.

Jag har aldrig sett honom så stilla.

Och jag har aldrig sett någon vårda honom som du gjorde, Sofia.

Det var apotekskassar, hemkokta grytor, tålmod med kryckor och dåliga tv-serier.

Det finns kärlek i stora ord, men där syntes den i små, ihärdiga handlingar.

Och så till 2023.

Förlovningen i Abisko under norrskenet.

Det låter nästan som en filmscen, men alla som känner er vet att det var helt i linje med vilka ni är.

Nyfikenhet, mod och en förmåga att stanna upp mitt i allt och verkligen se varandra.

Ni valde inte den enklaste vägen – ni valde den som betydde mest.

Det jag älskar med er två är hur ni gör vardagen till er stora grej.

Ni lagar mat ihop – inte för att någon måste, utan för att det är roligt att hacka, smaka och diskutera exakt hur mycket chili som är “lagom”.

Ni springer milen på helgerna, och jag vet att det finns en mild tävlan där.

Men varje gång känns det som mållinjen är att komma hem tillsammans.

Och på quizkvällarna – herregud.

Teknisk petighet möter social fingertoppskänsla.

Det är som att kombinationen “nyfiken, teknisk, lojal” och “varm, driven, social” var menad att hamna i samma lag.

Johan, din nyfikenhet gör att du aldrig slutar undersöka hur saker funkar – och med Sofia bredvid dig använder du den till att förstå människor också.

Sofia, din drivkraft tar er framåt – och med Johan bredvid dig blir vägen både genomtänkt och trygg.

Ni kompletterar varandra på ett sätt som inte skriker om uppmärksamhet, utan bara fungerar, dag efter dag.

Om jag får skicka med något, så är det det här:

Fortsätt vara nyfikna på varandra, även när ni tror att ni kan alla svaren.

Behåll ert “vi” även när livet ropar “jag”.

Säg “förlåt” tidigt och “jag ser dig” ofta.

Och när allt går för snabbt – gör som i labbet en gång i tiden: pausa, mät om,

kalibrera, börja igen. [Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se](#)
Det är inte misslyckande, det är er metod.

Åtta år in, och ni fortsätter att välja varandra.

Det är både enkelt och stort.

Ni har redan visat att kärlek inte bara är storslagna ögonblick under norrsken, utan också kryckor i hallen, nycklar till en lägenhet i Sumpen, och delade löprundor i duggregn.

Det är där styrkan sitter.

Så, kära vänner, låt oss göra det här ordentligt.

Höj glaset

För Sofia och Johan – för ert mod att vara er själva tillsammans, för er värme, er lojalitet och för alla kapitel som väntar.

Må era vägar vara spännande, era vilopausar varma, och era quizsvar ofta rätt.

Skål!

Detta tal skapades med [brollopstal.se](#). Svara på några frågor och generera ditt eget personliga tal nu på [brollopstal.se](#)

Skapa ditt eget personliga tal på brollopstal.se